

**Μέσα τόν Κερεμ'Αγά τόν άρχιχαμάλαρο...
έγινε κη'ή δόξ'αυτού σαν τριμμένο τάλλαρο.**

Πλήν έγώ, κ'έν άληθάη πώς έδόθησαν παράδες,
κη'έν άνοιγουν τό πουγγί των σε τί ελάπτουν, συμπολίται;
πρέπει κάποτε νά δίνου' στους φτωχούς οι ταλλαράδες
ή μπορούν και τουτ'οί δόξ'οί να φορου' κανένκ ρουχο.

Κι'έν έδόθησαν παράδες, τί κακό συνέθη τάχα;
κη'έν άνοιγουν τό πουγγί των σε τί ελάπτουν, συμπολίται;
ή πληρώνουνε για ψήφους ή και γι' άλλους λόγους, χάχα,
ή ποσδήποτε κη'ή φτώχεια κήπως έξοικονομηται.

Πλήρεις ίεροϋ πυρός
δότε βάλασμον τών πόνων,
και πρό πάντων ό καιρός
τών έκλογικών άγώνων

θεωρείται κη' από μένα και παρ' άλλων έποχή,
πού μπορούν χαζάρι μαυρο νά γευθούνε κη'οί φτωχοί.

Φ.— Όμιλεις άληθινά σαν τόν Νάθαν τόν σοφό
και' στους λόγους σου τρυφώ.
Μά κη'έγώ, που τώρα πάλι
θεοπάλαβο προβάλλει
τό καινούριο Κερναβάλι,
πάρνω τούμπανο και ντέρι,
κη' άλλος γέλωα κη' άλλος κέφι
ξεφωνίζω, μασκαρά,
σε καθένα ταλλαρά:
χόρευε, κυρά Σουσοϋ
και γκαμήλα τού χρυσού.

**Ηερί προσχεδίου κρισεις
και μεγάλας συζητήσεις.**

Π.— Άμμ' είδες τό προσχέδιο τής Αναθεωρήσεως;
Φ.— Άμμ' τ'όδα τό προσχέδιο αυτό τής Κυβερνήσεως
περί τών διατάξεων τών Συνταγματικών,
πού κράτος μας ύπόκειται μέλλον μοναδικόν.

'Αντίρρησην σε τουτο κανένκς δέν θά'πη,
πλήν ένα με λυπεί,
πού και για Γερουσία ποσώς δέν αναφέρει
με τέλλα, χασομέρη.

Είς τās τροποποιήσεις έκείνας τās γνωστάς
αίτησης και παρ' έλπίδα
δέν διάβασα, δέν είδα
και Γερουσιαστάς.

Δέν κάνουν Γερουσία... σ'αυτά τὰ τρία λόγια
κανείς Ρωμής δέν ξέρει τί διάβολο νά'πη...
δίχως μια Γερουσία μου λένε, κουτομύγια,
δέν είναι σωτηρία, δέν είναι προκοπή.

Δέν κάνουν Γερουσία...
κρημα και τρίς άλλοι!.,
κράτος χωρίς ούσια
μονάχα με Βουλή.

Λάθος σημαντικό,
κλάψε τό ροζικό
αυτής τής πολιτείας.

Σκιαλ σεπτών προγόνων,
Συμβούλιον και μόνον
κάνουν' Επικρατείας.

Δέν μας κάνουν Γερουσία... τρέχω σ' 'Γπουργιάν σκάλας,
έρωτώ πολλούς γιατί,
ύστερ' από τούσας άλλαις
τήν νομίζουν περιττή.

Δίχως Γερουσία κράτος, ήγουν δίχως στέγη σπήτι,
τί παράλειψις φρικτή!.,
πούς έκτενος, που δέν φρίττει;
πούς, που δέν άγανακτεί;

Μές σ'τῆς ἄλλαις τῆς θυσίας
κράμα, τῶν Ἑλλήνων παῖδες,
ὅπου θάνατο Γερουσίας
μοναχά' στοὺς καρνεῖδες.

Μήνις σεβαστῶν Γερουσιαστῶν.

Διακρίων καρνεῶδων Γερουσιασταὶ σημόνουν
καὶ φωνάζουν καὶ θυμούνουν.
"Ἄλλοι τρέμουνε τὸ ρεῦμα μῶλις καυμὰ πόρτ' ἀνοίγει,
ἄλλοι γὰρ νὰ ζεσταθῶνε παραποῦνὰ κινὰ κοντά,
κι' ἄλλοις πάλι σεβασμίους ὁ ξερῶνθις τοὺς πνίγει
κι' ὄλονα κερμελέαις πιπυλλίζου Μπαλντῆ.

"Ἄλλων πάσχουν τὰ σκόκια,
ἄλλων πάσχουν τὰ νερά,
κι' ἄλλοι τρέφοντ' ἑλαφρά
μὲ τοῦ Πιγν τὰ καταπότια.

Γερουσίαν ἀπαιτοῦμεν, καταθυμώμενος εἶρα
Γερουσιαστῆς μεγάλος, ὅπου γόνεταί γὰρ πρέφα,
Γερουσία δίχως ἄλλο κι' ἄλλος ἀπαιτεῖ νὰ γένη,
ποῦ σ'τὸ Ντάμινο κανένας καὶ σ'τὸ Ντάμα δὲν τοῦ βγαίνει.

Γερουσίαν θέλω τώρα καὶ γι' αὐτὴν πατὸ ποδάρι,
ξεφωνίζει κι' ἄλλος τρίτος,
ποῦχει γίνε σὰν παντζάρι
ὁ Ρωμαϊκὸς τοῦ μύτος.

Τὸ προσγέδιον ἐκεῖνο
μόνον ἀνευ Γερουσίας
καταστρεπτικὸν τὸ κρίνω,
πρῶτον ἀνοησίας.

Ὁ καθεὶς μὲ τοῦτο χάνει τὴν ἐπιδικία, τὴν χαρὰ του,
καὶ τὸν πᾶνει τὸ μπουρί,
κανεὶ πλέον δὲν μπορεῖ
Γερουσιαστῆς νὰ μὲν διακρίως τοῦ Ζακράτου.

Πότε καρτεροῦν νὰ γίνῃ κι' ἡ δική μας Γερουσία;
τὴν δευτέρω παρουσία;
Ἄνυψώσετε φωνήν, Γερουσιασταὶ προσδύταί,
καὶ διακαρτερηθῆτε.

Γερουσία Γερουσία... πῶς τὴν ἔχω λαχταρίσει...
σκοῦζει κι' ἄλλος παραπέρα,
ὅπου κάνει νύκτα μέρα
σ'τὸ νερὸ λισιβερίσι.

Γερουσία κι' ἐγὼ θέλω
κι' ὁ λαὸς ἀεὶ ἀλαλάζῃ...
μάρε, ἔμπρός σ'τὸν Βενιζέλο
τὸ προσγέδιον ν' ἀλλάξῃ.

Τὸν θεσμόν τῆς Γερουσίας κι' ἄλλος ἐξάλλος ζητεῖ,
ποῦ νυθήμερόν σ'τὸ χερί μζομάντυλα κρατεῖ.
Γερουσία Γερουσία κἀβγρ τῆς καρδίης μας τάκτι
καὶ νὰ ἔβρον δουλειὰ κι' οἱ γέροί,
σκοῦζει κι' ἕνας, ὅπου ζερεῖ
καθεμιάς ἐφημερίδος τὸν υπεύθυνον συντάκτη.

"Ἔως πότε συζητήσεαι μοναχά' στοὺς καρνεῖδες,
πρέφα, ντάμινο, νερό;
ἀεὶ μὴ χάνωμε μεμειπένες,
τὸν πολῦτιμο καιρὸ.

Προχωρεῖτε κοῦταί κοῦταί
πρὶν μὰς πάρουν τὸν ἀέρα...
μάρε, ἔμπρός μὲ τοιμακάρεκα
καὶ μὲ νεργιλὲ μακροῦσιτα.

Τέτοια λέει κι' ἕνας κι' ἄλλος Γερουσιαστῆς μεμειπένες,
καὶ τὰ μάτια των ἀστράφτουν καὶ σκορποῦν ἀναλαμπάει.
Κι' ὅλοι γὰρ τὸν Βενιζέλο ξεκινῶν ἀγριμεμῆνοι,
ὅμως ἀκαμπτος ἐκεῖνος σ'τὸ προσγέδιον τοῦ μένει,
κι' ἀπροκτὸ' στοὺς καρνεῖδες ἐπιστρέφουν ὅπως πρῶτα,
κι' ἐν θυμῷ παραπορρῶ
παραγγέλλονται νερά,
τρέχουσε ψευτομασέλαις κι' ἀπειλοῦνται καθεστῶτα.

Ἑλληριστὸν τὸν ψάλλο τὸν Στρατηγὸ τὸν Γάλλο.

Καλῶς ἦλθε, καλῶς ἦλθε μὲ τὰ χιόνια, φίλε Γάλλε,
γεὰ σου, Στρατηγὲ μεγάλε.
Τί χαρὰ γὰρ μὰς μεγάλη
ὅταν μὲ τὴν Σενεγάλη
ἦλθεσ τώρα κατὰ πρῶτον
σ'τὸ Βασιλεῖον τῶν φῶτων.

Καλῶς ἦλθε, καλῶς ἦλθε, καὶ σοῦ λέγ ἀπὸ παντοῦ:
καλὰς ὄρισε, Ἐντοῦ.
Καλῶς ἦλθε μὲ τὰ χιόνια
γὰρ ν' ἀνοίξωμε δουλειά...
ἐξεφρίσανε Κορδιόνα
καὶ μαράθησαν Ἑλρῆσι.

Μὰς ἦλθεσ διοργανωτής,
καὶ τώρα ζερεῖς πὸς πατεῖς
τὴν θείαν γῆν τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τὸν ἀργῆτα Κολωνόν,
ἔθα μεγάλη σήμερα κρυάδα κι' ἐρημία,
οὐδ' ὑπὸ βάσσειας ἀπὸν μινυρεταί καμμία,
μὰ λίγεια μινυρεταί σὲ δρόμο καὶ σὲ σπῆτι:
συναχωμένη κι' ἐρυθρὰ πολλῶν Αἰάντων μύτη.

Μές σ'τὸ Ρωμαϊκὸ μβαλὸ προσπαθήσε νὰ μῆς...
μὲ μία σου ματζή
θὰ νοιώσεσ πὸς φωτοβολεῖ κάθε πυγολαμπίς,
κονιδὸς κολορωτιά.

Ἦλα καὶ σύ, συνειθίσε σὲ βίον ἀσυνήθη,
μαζὶ μὰς ν' ἀφομοιωθῆς
καὶ γρήγορα νὰ μυηθῆς
σ'τὰ πάτρια μὰς ἦθη.

Τροπῶν καὶ ἀνδραγαθιῶν νὰ κελαιδῆς ἐγκωμία,
τρέψε τὴν σακαράκα σου καὶ σὺ σ'τὰ πεζοδρομία,
μάρε καὶ σὺ σ'τὸν καρνεὶ ν' ἀεροκοπανίτζε,
μάρε καὶ τὸν γραβασίκο μαζὶ μὰς νὰ κενίτζε.

Γενοῦ καὶ σὺ μὲ τοὺς Ρωμαῖοὺς Ρωμῆος, ἀγαπητέ,
καλῶς μὰς κόμπασε, Ἐντοῦ... κάθε σπαθῆτος χεῖρε...
ἀλλ' ὅμως πρέσεγε μὴ μῆς μῆσα σὲ τραῦ ποτὶ,
γιατὶ βεβαίως θὰ πιαστῆς μὲ κἀπονον τραυθαγέρη.
Καλῶς μὰς ἦλθεσ... μὰζεφε μβαλὰ μπουμπουνισμένα,
μὰ ποτὲ ποτ' ἐπίτρεπε καὶ κόνινμα κανένα.

Μαὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆσαις.

Λοιπὸν τὴν Πέμπτην ὁ χορὸς ὑπὲρ τῶν ἀνιάτων
θὰ γίνῃ σ'τὸ Βασιλικὸν ἐκ τῶν ὀρειοτάτων.
Καὶ σ'τὰς κυρίας χάριτες ὀρεῖλονται τῶνόντι,
καὶ πρῶτον εἰς τὴν Π. ὀδερόν Ἑλένην Νεγρεπόντη.